

Drodzy Rodzice,

W codziennym życiu dzieci pojawia się wiele sytuacji, które wymagają od nich szybkiego reagowania, radzenia sobie z emocjami i odnajdywania się w zmieniających się warunkach. Chwile wyciszenia pomagają im odzyskać równowagę, uspokoić ciało i uporządkować myśli. W przedszkolu widzimy, jak bardzo **proste techniki relaksacyjne wspierają dzieci w codziennym funkcjonowaniu** — dlatego rozpoczynamy cykl wpisów poświęconych relaksacji, który będzie praktycznym przewodnikiem dla rodziców.

W tej pierwszej części przedstawiamy najważniejsze zasady, które warto wprowadzić już na początku.

1. Regularność – małe rytuały dają wielkie efekty

Relaksacja działa najlepiej wtedy, gdy pojawia się w życiu dziecka systematycznie. Nie musi to być długa sesja — ważniejsze jest to, aby stała się naturalnym elementem dnia, tak jak mycie zębów czy wieczorne czytanie

Regularność:

- buduje poczucie bezpieczeństwa,
- uczy przewidywalności,
- pomaga dziecku szybciej wchodzić w stan spokoju,
- sprawia, że techniki stają się dla dziecka dostępne „na zawołanie”, np. w przedszkolu czy podczas zabawy.

Warto wybrać stały moment, np. po obiedzie, przed snem albo po powrocie z przedszkola.

2. Czas trwania – dopasowany do wieku i możliwości

Dzieci różnią się tempem, poziomem energii i zdolnością koncentracji. Dlatego długość relaksu powinna być elastyczna:

- maluchy: 5–10 minut,
- dzieci 5–6-letnie: około 20–30 minut,
- starsze dzieci: nawet do 45 minut.

Warto obserwować dziecko — jeśli widzisz, że jest przebudźcowane, zmęczone lub „rozkręcone”, krótka relaksacja może pomóc mu wrócić do równowagi. Nie chodzi o to, by „wytrzymało” określony czas, ale by poczuło się spokojniej.

3. Stały sygnał rozpoczęcia – rytuał, który pomaga się wyciszyć

Dzieci łatwiej wchodzą w relaks, gdy wiedzą, że właśnie zaczyna się spokojny czas. Pomaga w tym prosty, powtarzalny sygnał, np.:

- włączenie cichej, spokojnej muzyki,
- zapalenie lampki o ciepłym świetle,
- rozłożenie ulubionego kocyka,
- zaproszenie: „Teraz mamy chwilę spokoju”.

Taki rytuał działa jak „przełącznik” — informuje ciało i umysł, że czas zwolnić.

4. Zainteresowania dziecka – klucz do skutecznej relaksacji

Najlepsze efekty przynosi relaksacja, która odwołuje się do świata dziecka. Gdy ćwiczenie nawiązuje do jego pasji, wyobraźnia pracuje intensywniej, a ciało szybciej się uspokaja.

Przykłady motywów:

- Miłośnicy przyrody: spacer po lesie, chmurki, wiatr, liście.
- Księżniczki i rycerze: spokojny zamek, jednorożec, królewski ogród.
- Fani pojazdów: samochód zwalniający na „stacji odpoczynku”, pociąg, samolot.
- Dzieci kochające zwierzęta: miś, królik, kot wygrzewający się na słońcu.
- Mali artyści: kolory spływające po ciele, malowanie w wyobraźni.
- Dzieci ruchowe: „zwalnianie ruchu”, ciało ciężkie jak kamień lub lekkie jak balonik.
- Ciekawi świata: kosmos, podwodna kraina, „kraina ciszy”.

Im bliżej zainteresowań dziecka, tym większa szansa, że relaksacja stanie się dla niego przyjemnością, a nie obowiązkiem.

Mini-relaksacja na dobry początek

„Wyobraź sobie, że leżysz na miękkim, ciepłym mchu w spokojnym lesie. Pod palcami czujesz delikatną sprężystość mchu, a wokół panuje przyjemna cisza.

Słyszysz lekki szum wiatru, który porusza liśćmi wysoko nad tobą. Czasem dobiega cię cichy śpiew ptaków, jakby ktoś nucił spokojną melodię. Oddychasz powoli i czujesz, jak powietrze przyjemnie wypełnia twoje płuca.

Twoje ręce stają się ciężkie i ciepłe... najpierw jedna, potem druga.

Nogi również powoli robią się ciężkie, jakby odpoczywały po długim spacerze.

Ramiona opadają swobodnie, a całe ciało staje się miękkie i spokojne.

W środku robi się cicho i bezpiecznie. Leżysz w swoim spokojnym miejscu i możesz odpoczywać tak długo, jak chcesz.”

Zachęcamy do śledzenia kolejnych części, w których przedstawimy konkretne techniki, gotowe scenariusze i krótkie ćwiczenia do wykorzystania w domu.